

Niamuno Sargas

broliams Lietuvininkams žines parnešas.

Niamuno Sargas, Ragaineje kas pėnyčią išbūdamas, kaštūja prie arciausiojo pusto ar per gromatnežį apsteliutas ant bertainio meto 35 peningus, su prienėjimu į namus 50 peningiu. Ir pati laikraščio spaustuvė priima apsisteliacimus.

Apfakymai į Niamuno Sargą išstatomiejei kaštūja po 10 peningiu už fožnų imulkėis raštais išspausta eile ir yra kuo laikrašcio spaustuvėje priūmami. — Gromatas dėl laikraščio ražomas priima rėdytojas Ragaineje (Ragnit).

Nr. 8.

Ragaineje subatoje 21. pebruvariju.

1885.

Likriesieji uždavinių wokisklošios kulturos prie Niamuno.

(Priemazga.)

Wienas įpatiška funkencybė prie to yra ubagu aprupintimo budas. Kitose žemese, įpaezai Anglijoje (Englante) tas aprupinimas nusidūda tokiu budu, kad visai karalystei į pusėtinai didžius valsečius tam daiktui įdalysiant, kojnas toks valsečius sawo warguzius kruvoje tur aprupinti. Tokiamo didžiajam valsečiui ir warginiui bagotai kampai randasi, o todel nei vienas neprivalo per mėg užmokėti bagotasis kampas užmokejimę su warginių išsilygina. O waldzia taip dabotingai ant tokiu išsilyginimo daboja, kad, kur vienas kampas bagotu pastojęs, o kitas vėl yra pažerges, anie valsečei (arba: distriktais) dėl ubagpininguo užmokejimo išaukia pagal toki turtu apsimainymą ir patys yra apmaišomi. Pas mus tai juk kitaip yra. Kožnas kiemelis tur sawo paties ubagus aprupinti. Tai nusidūda, kad labai bagotas kiemas rasi vos vieną vienintelį tur aprupinti, o vėl labai warginas kiemas didelė daugybė. Tai įpaezai nusidūda Lietuwoje, tur labai maži ir warginių kiemelei randam, ir kur vėl didžiausieji poniskieji dvurūtankei ir be jokių burų jau patys viena kiemq dars. Toks dwarponis tai tikai sawo paties kumeczius ir darbininkas, reišiant, ubagpinigels turėti aprupinti. Ale Diewas žino, kaip tai nusidūda — tankai (kad ir be dwarponio kalczios) tik pasenės darbininkas atgyvsta būdimo ant dwaro, ir nusirausto į toki giriūninkų kiemq, kuriu juk prie anu didžiuju lataligluju giriūn didelis slaitlius randasi, o ten jis sawo bėdnijį gyvastį kaip valnas žmonius, pagal sawo dumq, medžiu turtinu keliis metus bat išlaiko. Ale po tam jau visai pasenės būdamas, jau daugiaus negal dirbti, o tada jis tur sawo kiemq apsunkinti. Ale štai visame kieme vos tik tie žmonės randasi, kaip tokie ypač, toks

jisai yra. O tai anie warginiekieji žmonės, rasi su keleis ir vos ne vos sawo paciu gyvasti išlaikanežis majais gyvatiniukais, tur didelį slaitlinį pasenusiu ubagu maitinti, ale dwarponis nei vienq. Reikalaunyčis ubagos sawo ubagpininguo gražius su priedais piltu žadžiu (lyg margq rykštę už dykai pridedamu) tur už ger priumi. O užmolanthysis pawargelis, itiš maitindamas rasi patasi su sawo kufekis tur nubadeti. Wienas toks bėdnijelis (grandu buvo tiltai į jį poztureti!) atėjo dowaneliu pasiprašyti. Šakiai: „Ale at ne kiemas mazumeli už tawė daro?“ Atsakė: „Ai, mielasis ponuži, tūk juk patys nėko netur. Kuri-gi dar manq maitinti galėtu?“ O buvo teisybė, ką jis sakė. To del tai tu čes nusidūda, kad, žmonės dar nors tiek tiek judintieji galėdami, velyja tas antra menesį į kita kiemq nutrausti. Nesa tokiu budu jie pameta sawo „ubagu teisybę“ nu kiemo, o tai „kreizas“ tur jis maitinti. Tada jis sawo pinigelius nors be piltu žadžiu gal užmoletus gauti, o rasi ir keip miski mazumeli geriaus turi. Ale tas tai per dyvinas perkrepimas pasiliekytu, kad žinogus, pakajingai sawo senasias dienos praleisti norėdamas, pirmia tur samo teisybė pamesti iestoti, o ubagu be tikro buvio pastoti, kadangi jis tada nu „kreizo“ geresnio šelpimo dalyvu pastos!! Ar tai nenurodo ant reikalingumo fitokio padavadyjimo situ dalyku, o jei butu galima, uždejimo višo warguziu aprupinimo, višu ubagpininguo ant „amtšbecirčio“ grba geriausei rasi an patapijos? Galime numanyti, kad musu waldzia, vis taip dabotingai už warginiūs dirbdama, ir bita swarbiųj dalykų yra tankai apmogciuusi. Ale galime ir numanyti, kas tokiam naudingam apsiemimui waldžios, buent tokiam ubagpininguo padavadyjimui toks Anglioje (Englante) randasi, su viša mace bus pasipriehyje, ir vis pasipriehys. Tiki nereikia nusiminti, bet vis iš naujo wokisklaijai kulturai priminti, kad

minau ir štai sawo swarbiųj uždavimus prie Niamuno atlkti. Prie Niamuno, salau. Nesa karzeig ir višeje Brusu salystėje toks naujas žolanas labai naudingas butu, tik įpaezai Nytpresiūse. Ojei višems tolki naujų žolanai su šyliu padaryti per funkų, tai nors Lietuvių, daugiausieji jo reikalanjancieji, teesie wellianieji darytas. Didžiausieji wargai su tokiu išmtingu ir trisingu žolaniu išnyktu, arba nors menkyn eitu.

Kalbėjome apie swarbiųj girinių gonyklų, vėl parupintinu dėl musu warginiausiuju Lietuvininku, ju laruviens ir ju aviems, ant maisto ir ant drabužiu. Kalbėjome ir apie swarbiųj naujo įealiimo ubagpinigeliu tokiu budu, kad didebiems kampams, ar valsečiams („kreizams“ arba „amtšbecirčiams“), ar parapijomis už sawo warginiūsus kruvoje užmokant, nelygumas situ molesejui, tiek galima išsilyginamas taptu. Sakyime dabar toliaus žodži, kaip žadėjome, apie brangwyną. Visai ne abejotina, kad brangwynas vienu iš vyriausiuu priežasciu, kad ir, kaip keli neprietelei salo, ne vienintelei vyriausiuu priežasciu prapulimo Lietuvininku yra. Kaip turime galėti padaryti tokias išskaidai? Jan trumpai išguldžiam, kad giriūlkyste jū daugiaus ir jū durniaus atskradus tarp Lietuvininku dėl bado, dėl stulos reikalingo ir sveiko valgio. Tikrai prisivalges žinogus nesilub tokiu budu išsigerti, kaip išbadejus warguzis, kuri ir henorėdamas veik yra priverciomas, toles gerimais sawo bėdnijų, tuščiojų pilveli saw tiek tiek nepažintini padaryti. Parapilime žmonėms sveiką maistą, tai didelė b alis girtulyje pati iš saves pasiliatus.

(Dabar ne viskas.)

Lietuvininkai senovės ir žios gadynės.

Mažq slaitlių rasime Lietuvininku, kurie žino apie nusidavimus sawo giminės. Didebiė pušę, galime pasalyti, kad visai

ju negirdėjo, o tokia nežinė atneša daug pilt, nėša tas pats žmogus nežino, kumi ėsas. Ir dėl ko išip darosi? O tai ne dėl ko kito, kaip tiktais dėl to, kad wieni mislyja, jog Lietuvininkai buvo tamšus, neparangus ir negarsinga gimine, prie kurios gerai žmogui gėda butu prisiškirti. Riti kad ir geriaus žino lietuviųstės praeigą, bet ne visai to supranta, ko žendien Lietuvininku giminei reikia, kokią tur provas (teisibės), gana darancias ju reikalams. Sztas norint trumpai surinktas rašteliš rasi ne wienam atdarys akis, kad žvilgterėjės į praeiūsijį Lietuvininku gyvenimą fusiaviebū ir pradėtu tarnauti sawo giminei, kitiems vėl pardys tikrą kelią darbūse ir pageidimuse.

Baigiasi jau 1600 metu nū česė, kad Lietuvininkai apsistabde ir apsigyveno toje wietoje, kurią žendien vadina Lietuva. Bet cionai reikia žinoti, kad, pirm atlaiwę ī tą žali, turėjo sawo buveine Balkanu (Balkalnui) pusiausalyje, kuri žendien Turkas laiko sawo valdžioje. Tenai wadino jūs ne Lietuvininkais, bet visokeis wadainis, paprastai Trakais. Tie tai Trakai, tankei užpuldinėti šitu swetimu giminii, persikele į Panoniją, kur žendien Wengrai gyvena; czia tai nušu senteveli wadinami Dakais, išfigarsino mušdamiesi su Rymijonais antrame žimtmetje Kristui gimus. Bet ir iš cionai turėjo persikelti ir jieškoti saw pakajingešnio gyvenimo, lygei kaip ir kitos giminės tuse česės; nėša tada nenustojamai karai tapē kelti, wieni dar nepasibaigė o jau šiti praeidėjo, užpuldinėjo wienas šitus netiletinai, o kurtai buvo drutesnis, tas apsistojio ir posilko gywentame daigite iki česėi. Taip tada wiena dalis, Lietuvininku trauskė į žiaurę (žiemius) ir apsistojio toje žalyje, kurioje iki šei dienai gyvena, o kita, Giruleis arba Geruleis wadinama, susitarusi su Turcilingais ir sawo viengimeis Skudais nuejo į užemė Italiją. Bet ir tenai bėdžei neilgai sėdėjo, nes užpūle jūs Gotai ir išvarė. Ką tada turėjo pradeti? Reliko jiems daugiaus nėšo, kaip tiktais gržtai prie sawuju, ir taip Lietuvininkai į Mellenburki parigrizę gyveno, iki atėjus Kardelinui didžiamiam obtuntame žimtmetje gimus Kristui; prieš tuo skaudžią rauką turėjo pabegti. Pabėgę iš tenai apsistojio Pamarijje (Pomerania, Pommern), kur susimaišė su sawo broleis pakajingai gyventi pradėjo.

Taip jau nebuntu pro žali žinoti ir tai, kad labai seniūs česės Lietuvininku giminė buvo persiskrusti į dvi žali, wieni Lietuvininkai iš Azijos, wadinami Trakais, kaip mateme, nuejo į Balkanu pusiausali gyveno, o šiti ailiukė dideles keliotes atėjo į pabalmarini žalą (žale aušriniu juciu), apgulė abi puši Dunos arba Dauguvos upes, ir buvo wadinami Latweis (dabar ir Kurkininkais). Taip dewintame žimtmetje Kristui gimus wieną žalą žnelejo ir podraugei gyveno Prusai, Lietuvininkai ir Latwei.

Po ilgo česė tie Prusai sumaišė sawo kraują su Wotciezis, gyvenancieis tarp Wyslos ir Niamuno upes, pradėjo gadianti sawo žalą, ant galos je visai iš-

naikino; žendien jan galime jūs tilkais Wotciezis vadinti. Wotcieziams į ju kraštą atėjus, Prusai per 40 metu be perstojo lariau, bet ant galos, kad ne buvo geros sutarties ir wienybės, višos prusisklošios žemes prapulė; pathys žmonės iš dalies gržo atgal į Lietuvą, sawo gywolins warydami, turtą ir waikus neždamai, iš dalies pasiliiko ant wietos (ne per didelę ju buvo saužutę), per ilgus metus wargo, nežiodami swetimą jungą. Liko ju žalbos ir gyvenimo paminklo tilktai feliatas knigu.

Lietuvininkai ir Žemaičiai abypus Niamuno upes, cionai apginti giremis ir pelfemis nū pražalatezin (swetimū giminės žmoniū), ilgai ir pakajingai tenai galėjo gyventi, nėšo neužpūlamai.

Aplinkui gyvono į wakarus tarp Wyslos ir Niamuno pirmiaus minetėje Prusai ir Pamareñai, į pietus buvo Lenkai, kurie be perstojo smaugė ir žudė Žatwius (arba kaip šiti jūs wadina, Žudwyžius, Žudžwingius arba Žatmežius) — nes tie tai Žatwei, Prusu brolei, gyvono tarp Lietuvininku ir Mozuru — Dregwyzei gyvono ties Priepiečio upę, į rytnus rubežiawo Lietuvininkai su Palatėnais, kurie buvo apsiautę Palatos upę, ant galos į žiaurę Lietuvininkai ir Žemaičiai išsidure su Latweis ir bałtaije jure. Tūs tai rubežiūse taip Lietuvininkai, kaip ir Žemaičiai per ilgus metus gyvono ramei ir pakajingai. Bet jau dewintame žimtmetje iš wakaru ir žemvakariu pradėjo ju žemę lankty nedori Skandēnai (Szwedai); vėl iš rytnu puses pradėjo užpuldineti ir griaūtiesi į ju žemę Rusiei, kurie buvo nuvaldė Slowenus ir pasilię gyventi apie Novgorodą, apweikę Šumiu giminę. Wienok neilgai trukus, kad Rusija pačiutusi ir išmandrejusi laimingais farais, tapē padalija tarp kerstanjanciu karalaicium, Rusija susilpnėjusi namineis waidais ir ginczais, pasilioko wien tiktais žemiską galvę, tada ir Lietuva pradėjo atspirti arba atmūsti Ruskui guli, numetē nū sawes ju uždėtajį jungą ir atsiskatē nū mokejimo tributo, kuri Rusiei buvo užsimanę rinkti neliriūse ju užimtuse kampuose.

(Dar ne wiskas)

Pona Diewa kaip žudžia maczian.

Poną Diewą kaip žudžia maczian, Pradžiugau, o pabugau tacziu. Diewas man dave regeti angstybę, O ju bluznyjims bluznyja iš. Kalbu dowaną peitę lyg moną, O manę lyg bedarbi cioną! Jei manę tik veikims tots įžestiu, Tai bent Diewas ju gręžą atleistu. Ale nėlinant dowaną dwases, Tai ju gręks ein iš diewiškos krasės. Dwases žiniant, tit nėlinant, žaukia. Sawo žudą nū Diewo pritraukia. Meiles Diewas wissiens malonus, Tik iš meiles naikis melagiūs.

Poną Diewą kaip žudžia maczian, Pradžiugau, o pabugau tacziu. Abi ir pati gręlininkas žmogus,

O kū česė ben kalbu ir nėšus. Man reiketu žantriaus ir thlēti, O tiltriaus sawo Diewą mylēti. Tik nors broliūse Diewą mylējau, Sawo broliū tilk pasigailejau. Jūs žmarkiejie norejo numesti, Tai už jūs man reik žerbtq išklesti. Ale Diewas jau piltiūs sawot nor Ant dienos, kad anūs forawot nor. Tai naikis, ižnaikis melagiūs Meiles Diewas, wissiens malonus.

Poną Diewą kaip žudžia maczian, Pradžiugau, o pabugau tacziu. Dhyus tokius maczian ant dangaus, O žinai, apskelbims pasilius. O melai jan ateis į žwiesybę, Diewas, Diewas man parupiš teishybę. Kad ir swets manę wisas apniftu, Diewas, Diewas sawo žudą atlittu. Tarp melagiū bafios neteisybės, Diewo kurdą maczian iš augštibybės. Nesakau, ką toliaus dar regejau, O regėdams ir nusistebėjau. Weik naikis, ižnaikis melagiūs Meiles Diewas, wissiens malonus.

Doras G. J. J. S. iš/Gr.

Mainas jaunos paczios į sena.

Daugel yra wry, kurie malonėtu, senas ir nedailias paczias ižmainyti į jaunas ir gražias pacziutes, bet neatisejo matyti, kad toksai nors wyras meilhtu jauną pacią išklesi į seną. Pagal physiologiją (kuno pažinties mokslo) taip ir priklausytu, wienok tas mokslo taipo persones daigtas rivojo (gul) saw kampę, o pas mus atsirado naujiesie česai, dėl to ir atsirado toksai pusprotis wyras, kurtai užsimanę jauną pacią apmainyti į seną. Žoteikiu kieme (Butkiškiu parapijoje ne toli Kauno), prie kelio į Butkiškius, majame apdriftusime butelyje gyveno žydelis, buk salo kurpsiuvys, wienok ir degting (brangwynq) prilaikas. Žinoma be žnapso pardavimo nei wienas žydelis, gyvenq ant kiemu, neapsieina. Tasai sunus giminės Ozrajėliaus turėjo jauną ir dailią pacią, o trys mažyczei žydukai buvo waišiu tos moterystės. Antroje artimoje trobeleje gyveno sena našlė; paviržutinė ižžiura tos senosios, nedailiosios žydelkos negalejo padaryti ant kaimyno nei jokios išpaudos, bet žydas turbuti užidė prie senosios plukštą bumašku (mašolišku rubliu), dėl to ir žmarkai tos našlės pamiles susimislyjo nusikratyti nū sawo jauniosios paczios, o apsiwesti su sena kaimyne. Neoredamas ilgai gaištai trius apie atsiskiedimą ižsimanę tą wieną greitai atlitti.

Praeiusiame rudentje storasta (viržininkas, perdetinis keliu kiemu) Džiaugys užėjes į Žoteikiu karciamelę išgerti alaus malą, rado jaunę žydelio pacią, guncią lowoje, be žado, pajūdawusią ir prislogintą priegalviu. Storastra žinodamas, kad žydelka rytmethje buvo sveikta, o dabar anq matydamas mirštancią, užklaujė žydo, kas jo paczei atsitilo. Žydelis atsakė, nežinąs, kas jo paczei pasidare, kuri taip staiga susirgusi jau maninama.

Storasta īgijes piltq dumq, matydamas ne wisai ūkaičius reikalus, dawē žinę sudžiai, kuršai į Joteikius atėjes, ne žiuredėmas ant žabos, kuria žydelis dengesi, iš vaėmės į kaledimą nuvežę,

Ibūjekojimas parode, kad žydas, norėdamas nū paczios nusikratiti, įpyle anai į walgi žiurkžoles. Žydelia užvalgiusi taip pritaityta walgi staiga numirė. — Wyras žmogžudys taps sudytas pagal ecerystes žolanus. — Sze taw ir mainas jaunos paczios į seną!

Wyruczei, bukite atsargus, nemainykite paczium, ne tiltai jaunu į senas, bet ir pasenusiu į jaunas; nes tie mainai, užginti kaip pono Diewo prisakymais taip ir žmoniu īstatymais, nėkados jums neužsis ant gero.

A. Gužutis.

Perzvalga.

Ir svetur.

Prancuzija. Policija atsargiaus pasielgama pašlapta anarkistų draugystė užėjo. Či suėmė socijalistų Albrektą iš Vokietijos ir anarkistą Morphį iš Parizo. Prie īrmojo atrado gromatas anarkisto Reinsorfo, nesenei Halleje gadžitojo, cėlą ankių Most'iskio maištislo laikraščio "Walnybė" ir kitu anarkistiskiu raštui. Isai buvės ir wadowu paržižiskiu wožku socijalistu. Prie antrojo atrado gromatas rusišku nujilištu ir wokišku socijalistu.

Gendrolius Briere de l'Isle praesiame méniesi možų mušq su Rhénezois rėjo; Rhénezai tapė pamužti. Prancuzi prapulde 2 negywu ir 6 suronytus.

Pradžioje būto méniesio vienamie stelyje ne toli Lausannoës buvo ūlos motas nū kaino atskiles ir benužintas. darbininkams tapė uždūta skyles išžeti, idant tą ultiq paplažinti. Žiems prezant ūlos žmotas pasileides ir su vimi iš 100 pėdu augkžcio drauge 4 arbininkus papležes. Ta uša į meste ulycią nupūluji ir mažne puusto butq priouži.

Szweiccas. Szime laike, joko, Szweicce apie 2000 anarkistų užsilaiką, danguosei svetimžiemiezei. Kitos žemės skaito sawo pašlapiniu pulicistu padidinu-

Englatas. Ižredymas 10000 wyrų albos pulko į Sudaną ailiitas. Wyrusiu wadowu fito pagalbos koro yra Oralleitmons Gra ham's pramintas.

Tarp yriskluju pasikelusių Englio nepalaima Sudane dižiausią džiaug-pakelusi.

Kaip sakoma, penki amērikoniški ėrai į Englantą atkeliaue, idant ten īmą darhytu del ginklu prigabenimo žemams. Po atlikimo sawo darbu tie ėrkonai į Rhiną kelias. O Prancūvirim keliu metu Amērikonams didžiųjų bės paminkla domanojo! Rods Ingliotai prisižiha, tai jie 1870 učiuzams ginklu pardavę, norint tai į neutraliteto žolana buvo, ko del daine ir Prancuzu neprietaimams, Rhinę, pardūtū?

Italija. Paslujose dienoje vėl atžalias tarp Englanto ir Italijos atsiraides. Englantas už Italijos pažalpę Egipte pasidėlawojęs. Tokiu būdu Italijs til 3200 wyrų į raudonases mares testiūsinti.

Egiptas. Norint netikrasis prarakas Madis ir gana daug darbo su karu turėjo, tai til nepraleido ir apie žemęs valdonystę pasirupinti. Wisi damadai vienos dumoje Islamo (Muamēdonu) weros itatsyti. Waldžios priesakyle stow ministerija iš penkiu fənariu. Wisi ministerijos sudumimai pirmo Madžio tur buti patvirtintami. Taip tarp Obejydo, kur ministerija užsilaiko, ir Ondurmano, kur Madžio abazas yra, kas nedėlē du kartu kurečas finiūnėjamas, norint nukelianiti ir sugrįžti 21 dieną trunka.

Mužis prie Dulkos salos. Neprieteliu, kuršai ant kaukaru ir kaukeliu buvo īstojes, negalėdamos su pučaku ugnimi pramaryti, Ingliotu gendrolius Earle paliepē „jūdaijai“ sargybai su durtuwais (bagnitais) ant neprieteliu eiti. Ta sargyba su wisi kraitu žovę, prie neprieteliu prisiweržusi ius nū kaukaru ir kaukeliu išgainiojo. Tame mužyje ir gendrolius Earle pūlė. Mužis truko 5 adynas. Pamužtiems neprieteliams kitaip nesiseke išsigelbēti kaip upė išplaukti.

Egiptas wisai nenor nusipakajuti su Italijos īsimaišymu į jo dalykus. Nei Abesynijos karalius nenorės gerą žodži dūti.

Amērika. Užsiekjie dynamytininkai sawo laikraštje 10 000 doliaru (40 000 markiu) tam siulo, kuršai princą nū Wales ar gywą ar negywą jiems išdūsęs.

Ir Vokietijos.

Berlynas. Ginecas del Samowos salu (kale Australijos) su Englantu iš naujo pakiles. Činanti kailba, kad Vokietzei nori tas salas pasisavinti. Australijoje iš to didis sujudimas pakiles.

Kamerune ir kituose kraštūse Aprilos, kur kolonijos itaisytos, garnizunos laikomos busenczios iš ten gimusiu muriui.

Pusto čedžyjimo lašes žolanas yra wisai atstumtas.

Wroukė. Netoli nū mēstlio pamatė žandaras wiena žmogų bėgant, kurį berods ginesti, ale nepasiginė. Galiausai tas žmogus ant Wartos upės užbėges į eketę žokio ir prapūlę. Wisi jiežkinėjimai pasiliuso nūprosni.

Breslava. Sziczion neseneik žwente wiena wargužė moteris keliu 100 metinių gintaqė dieną. Čecorenė jei 30 wyrui vadovanojo.

Hagen'as. Netursai darbininkas juką pasiprovijyo ant hafijos tris dynamyto patronas plaižinti, norėdamas sawo prisižerūsijį draugą pabudinti, koltai wienos nesiseke. Blyžimas buvo baijus, ale nei jokia išklada neatstūtu, nesa arti nebuvo nei jokiu žmoniu. Taip darbininkas tapė, nūwelgiant ant to, kad nei jokie išpuštijmai netapė išprovijti, ant 14 méniesių kaledimo prasudytas.

Ir Lietuvos.

Ragaine. Bitėnu Užbicziūse ir Varuliskiūse kėlis pasiutusius žunis užmužo, ir to dėl per tris méniesius wisi žunys tur buti rižami žiūse kiemuje: Pempynėje, Kelnoriskiūse, Obsteiniūse, Kerlutiwiecziūse, Palumpėje, Rogaudūse, D. Lumpenūse, Bardinūse, Szereišlaukijje, Wartuliskiūse, Birbintiūse, Mažurmaczūse, Repertlaukiūse, Sodenūse, Sziliniūse, Ginczacziūse, Gilandūse, Aplenkiūse ir Barzuniūse.

Nauji gelžkelio biljetai, kaip fitur Prusijoje ir kitose žemėse jau randami, nū 15. pėbr. įvedami. Tiekie nebėtaps, kaip pirma, nupležti, bet pasiliks čeli ir taps keletiems želionę pabaigus atimti.

Tilžė. Budawone Kurmežerio tilto wašaroje 1884 metu pradėta 3 ar 4 metūse pasibaigs. Wisi tiltas ilgesis ant 11 stulpų su 10 geležiniu linčiu. Žemė iš žuliniu, kur stulpai išudawojomi, garinėmis mažynomis išgabename. (Apacijoje yra pelkė, kuri išdžiowita mažynu kurenimui wartojama.) Pats tiltas bus fasernitas. Provincijos žemės faimias wisai tilto budawonei 720,000 markiu privelyjės.

14. pėbr. Sunus nekario kūpczelniuto, žydö Friedmano, sawo 70 metu motynq nužudė. Tasai sunus jau 1880 m. amžiūžio tapė per iž proto išėjusi išpažitas. Taip ir dabar proto sulkydime sawo motynai su kapojamu peiliu pakauži perskélé. Tėwas ir senesnysis sunus buvo synagogėje, namon parėjės atrado pacią kraujyse negywą. Piktadėjas buvo pabėges, ale tapė dar pirm pietu wieno pulicijos seržianto fugautas ir į pulicijos kaledimą nugalentas.

Apakaliskafis žurinkimas bažnyčioje p. Laukanto, gelžkelbvario ulycioje gulincioje, ant keliu metu nusisamde.

Galdapė. Ties Ragaineis du maskolių rubežiaus sargu vienq Lietuvininką iš anqpus rubežiaus į žinu puse eimant žutiku, numanhdamu, kad jis tur pingu prie sawes, tol mužo, kol biaurei sudarlkitas ant žemės negyvas parkrito. Tudu sargu jau į kaledimą išodintu.

Maskolishkoji Lietuva. Dideli sujudimų padare išvarymas fataliskajo Vilniaus vyksupo į Siberiją. Tam tapė užmesta, kad kūnigus, kurie Maskolių walžiai prie lankus pasirodė, iš uredu atstates, o į tuju vietą Lenkus pavadines. Jis tapė į Petrapilę (Peterburj) ant atsiliepimo pahaukas, iš kur jis pradėm į Siberiją išware, į Jaroslavo městq. Waldžia 2000 rubliu metinio pangisjono privelyjo.

Gromatnycia.

W... Gromata su 3 laikais giesmeliu ir daineliu, kai ir ju wersme, kur žinomas knigos dar gaunamos, apturėta, taip pat ir 2 korieli su žine, kad pakeliu es. Dėtui. Nums bus jugadu. — Dabar turiu litę prabjym. Ar negaletum man Lietuvos gerbą (gimines ženklą) numoliaoti atsiūsti? Man labai reifalingas del pagatamonės kližes (eliché). Tik rupis, kad gauciau. Tu turi knigu, kuriose tas žentlas randamas; jei gal, toki laiką atsargei išplečes atsiūk; čedžiu, o po tam su dėlwanone sugražissiu.

Turgaus prekiai iš Vilnės.

21. pebr. 1885.

	M.	1	M.	2
Kviečei,	42½	filogr.	6	7
Rugei,	40	filogr.	4	80
Niežei,	35	filogr.	3	50
Avijos,	25	filogr.	2	90
Birnei	rainieje,	45	filogr.	3
	baltieje,	45	filogr.	6
Semenei,	35	filogr.	1	9
Tymotai,	50	filogr.	16	—
Roputė,	45	filogr.	2	40
Šviesias,	filogr.	1	70	—
Riauei,	lapa	2	75	—
Bynas,	eltohteris (100 interis)	24	—	—
Brančinės,	eltohteris	28	—	—
Riaulėna,	filogr.	1	30	—
Dautėna,	filogr.	1	—	—
Verhėna,	filogr.	1	—	—
Amincianas,	filogr.	—	80	—
Krupai	prastieje filogr.	—	34	—
Avių kruopai,	filogr.	—	44	—
Sienas,	centneris	1	90	230
Siaudai,	lapa po 600 filogr.	18	24	—

Verlyninkis rublio kuršas.

100 rublių:

14.	215,50	mt.	16.	215,00	mt.	17.	215,00	mt.
18.	215,90	mt.	19.	216,20	mt.	20.	215,85	mt.

Apjafymai.

Geriausia perkama versme

po rusų tiraus

at dėl

audziamu medžwilniu

ložname numeriję,

sultu ir nesultu,

audziamu medžwilniu

troštu (parwūtu) tik tiksle dažuose,

milams wilnu

kwiespiteli maišytai dažuose,

widutinel pilku ir tamspiltiu,

wisai čystoje wilnoje,

milams wilnu

dažtu ložnūse dažuose,

maszyniniu siulu,

= baltitu ir nebaltitu,

geriausioje ir daugiausieji laikantieji

wertybėje. Tūse dalytūse tik roštu

geriausius laworus turiu ir jūs

pardūdu ir prekiros nepridūdamas

ant pigiausiu prekiu.

Waldemar'as Gassner'is

Tilžie,

woliskoje ulyczioje 12.

Szeimynykszcziams szluzmos knygos matrozu szluzmos knygos

darbo knygos
yra gaunamos

Syberto
spaustuweje.

Išleidžia ir už redhystę atskalo J. Sybertas Magaineje.

Ranga Ipalnuo J. Syberto Magineje, ant turgaus 180

prisiūlo Lietuvininkams pagatawyti wisokius spaustuvystės dalykus; spauda (drula) knygų, knygucią, wisoki apsakymu, pakvietimui t. t. ant sujadetumui, ant swodbos, ant krikstymu, hermeniu, miesiu (wisutes) torteliu, lietuviškoje, woliskoje ir litose kalbose tū pigiausie, greiciausie ir daugiausie atliefama. Uždawimai iš fitur weikiausie pagatawyjami.

Meilei pasitikėdamas su uždawimais nū Lietuwininku galėsės pasidžiaugti pasirašo

su pagarbe

J. Sybertas.

Gaspada

Augusto Paarmann'o

Vilnėje, netoli gelžfeldvario,
tut 12 šelevių stubu ir yra visu kumi,
lo svečias til pageidauitu, aprupinta.
Staldu lotka 30 arkliai randa; yra ir
wesimams pašiūres. Prekiros tankiaus
aplankant labai žemos. Tarnaujantieji
laikba lietuviškai. Pasilecevoja šeleviiams
reitalui atsirandant.

Dailus

ufis

su 2 gyvenamom trobom, staldu, pašiure,
dideliu daržu, 7 murgais geros žemos ir
piewu, felis žingsnius nū gelžfeldvario
atslu, prie baigynčiemo, turgaus, pacioje
artybėje amžiudžio (amtsgeristės), didžiame
remestiniuose vilname kieme yra tujaus
vardūdamas. Ištikimi virfesi neprivalo
daug įmoketi. Artesių žine dūda šio lai-
frakcijo spaustuve.

AUSZRA, laikrasztis iszleidžiamas Lietuvos myletoju,

kasztuja ant metu 4 mk. 50 pf.
su prisuntimu į namus.

Praejiu metu Auszra, ka-
sztuja 3 markius.

Gauama prie Martyno Jan-
kaus Bitenise per Lumpenus
Lompönen).

Gerai itaisita
karcziamą

yra pardūdama. Artesių žine dūda šio
laikso spaustuve.

Wisi wriaujibizli ražtais (spomularai)

Nupelno diplomas: Būrich 1883.

Aukščių medalijos: Niža 1884;

Krem's 1884.

Baissu daigtai

4-200 stuliu grajbią; su ekspre-
sionu, mandolynę, barabanu,
warpeleis, taftanjetemis, danguis
basileis, arpu grajumi rc., ir
be tuju.

Baissu dezes

2-16 stuliu grajjančios; to-
liaus neįėsės, cigaru stovylles,
Sweicu bitulai, potogravij al-
buntai, ražymo pataisai, pirstiniu
styrytės, gromatu apsuninkojai,
kvėtku wojes, cigarinčios, taba-
kyčios, darbo šalai, plečios,
pvmo stillai, frases rc., wisas
su muzike. Wisados, fa-
naujančia ir geriausia, ipa-
cei kas laledu dovanomis
tinka, prisiūlo

J. H. Helleris, Berne

(Sweicijoje).

Tik staczei parstrukdydant už
tilybė užstow; iliustruoti prekiu
raisti finciamis frankerūtai.

Lietuvininkai užprahomi ant naujojo
metu bertainio apsisteliuti kas nedėl
išeinanti

Niamuno Sarga.

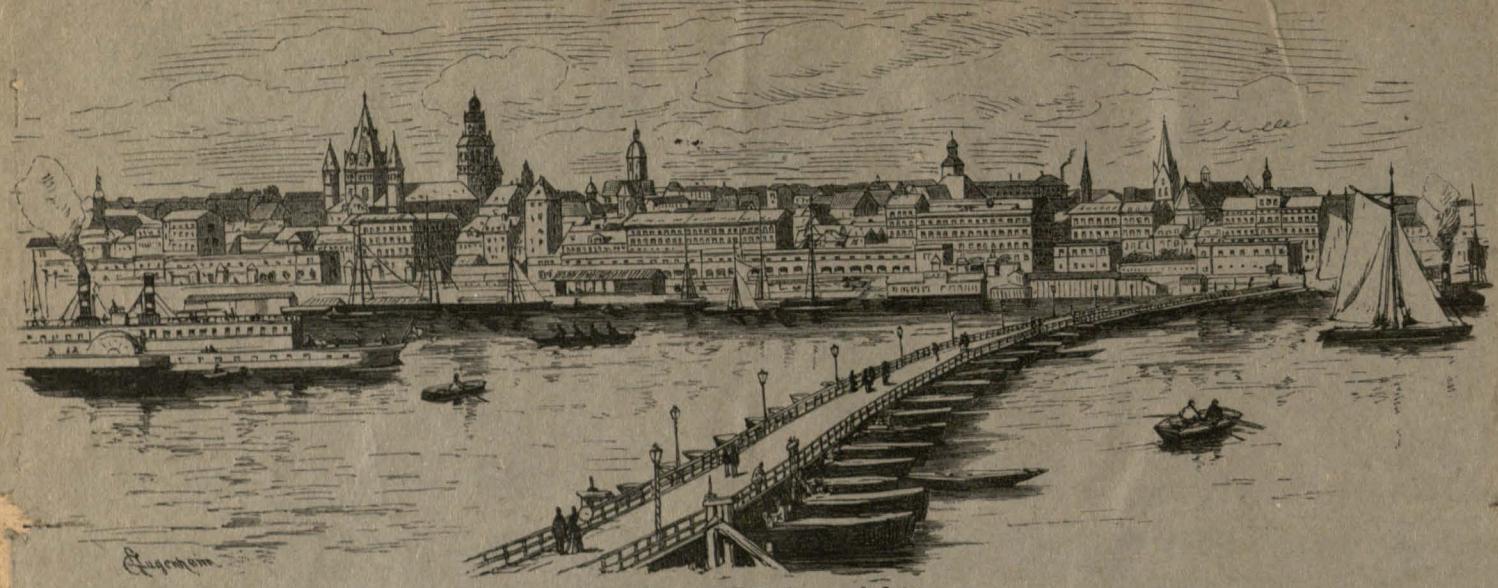
Wisi vystai, gromatnebei ir pati lai-
frakcijo spaustuve priima apsisteliuojimus
už 35 pf. su atnešimiu į namus 50 pf.
ant bertainio meto.

Redhyste „Niamuno Sargo“.

J. Syberto spaustuweje

Magineje.

Statybina ir spausbina J. Sybertas

Mainz. (Rheinansicht.)

18.00000

Köln. (Rheinansicht.)

Grafik Heilbronn

Foto von H. Schulte

Vernichtung der Armee Hicks Paschas.

yra gaunamos

Syberto
spaniuweje.

Išleidžia ir už redyštę atsako J. Sybertas Ragainėje.

2000
yra gaunami

Das Wiedersehen.

J. Syberto spaniuweje
Ragainėje.

Statybina ir spanzdina J. Sybertas Ragainėje.